

opusdei.org

Zahvaljujmo se Bogu za Janeza Pavla II., dobrega in zvestega služabnika

Pismo msgr. Javierja Echevarría
članom, sodelavcem in
prijateljem Prelature Opus Dei.

9. Apr. 2005

Naj Jezus varuje moje hčere in
sinove!

Predragi, pripravljali smo se na
žalostni trenutek smrti našega
dragega papeža Janeza Pavla II., ki je

— v teh zadnjih letih in mesecih še pogosteje — vsemu svetu izročal mirno in veselo pričevanje svoje intimne povezanosti z Bogom preko trpljenja.

Od pretekle srede, ko se je zdravstveno stanje svetega očeta nenadoma poslabšalo, se je vsa Cerkev zbrala okrog svojega vrhovnega pastirja in v veri molila po vsem svetu. Še enkrat se je ponovil prizor, ki ga opisujejo Apostolska dela: kralj Herod je dal Petra zapreti z namenom, da ga usmrti, »Cerkev pa je zanj vztrajno molila k Bogu« (Apd 12, 5).

Ta molitev za naslednika svetega Petra ni bila le vir moči za papeža v preteklih dneh, ampak nas je tudi močnejše povezala s Kristusom in njegovo ljubljeno nevesto Cerkvijo; katoliki smo še enkrat odkrili, da smo del velike družine božjih otrok, ki imajo skupnega očeta tudi na zemlji.

Poleg tega smo začutili tudi bližino mnogih drugih kristjanov ter številnih mož in žena dobre volje, ki so se pridružili naši molitvi.

Zahvaljujmo se Bogu za vse te dobre stvari, za tako dobrega in zvestega služabnika, papeža Janeza Pavla II.!

V Opus Dei imamo mnogo razlogov za hvaležnost, ki nas povezuje z Janezom Pavlom II. *Naš oče* nas je učil goreče ljubiti papeža, kdor koli že to je, iz preprostega a vzvišenega razloga, da je on Kristusov namestnik, njegov vidni predstavnik na zemlji. Ta vdanost pa postane bolj jasna, če pomislimo, kako je nam katolikom v teh letih njegove službe vrhovnega pastirja olajšal izpolnjevanje dolžnosti zvestobe, z zgledom njegovega intenzivnega duhovnega življenja — tega se je človek lahko dotaknil! —, z njegovim veseljem v službi duš, z njegovo ljubeznijo do vseh ljudi in tudi s tem, ko je ob postavitvi Opus Dei za

prelaturu očetovsko izrazil zahtevo, naj vršimo Opus Dei — ta *delček* Cerkve —, kakor Bog hoče.

Vedeli smo za velikanski duhovni in moralni ugled, ki ga je sveti oče imel po vsem svetu. Vendar mislim, da se je v preteklih dneh — tudi zaradi obširne pozornosti, ki so mu jo posvečali mediji — vseh, tudi nekatoličanov, dotaknila resnica *ubi Petrus, ibi Ecclesia*, »kjer je Peter, tam je Cerkev«. In sedaj, po tolikih letih velikodušne predanosti Gospodu, je še bolj jasna sled in učinkovitost njegove službe vrhovnega pastirja.

Obhaja nas gotovost, da mu je sveta Trojica na stežaj odprla nebeška vrata v nagrado za njegovo gorečnost za duše, za njegovo vztrajno vabilo k temu, da bi vsi odprli vrata duše Kristusu. Hkrati z globoko in mirno hvaležnostjo, izročamo molitve za večni mir njegove duše. Poleg teh, ki jih je sveti Jožefmarija določil v Opus

Dei za trenutke, kakršne živimo sedaj, vam svetujem, da ste velikodušni v molitvah za Janeza Pavla II. Bodite prepričani, da bodo te molitve — tega smo že vajeni — prošnje, ki grejo tja in nazaj: potovale bodo v nebesa in Gospod jih bo poslal nazaj na zemljo, preobražene v bogat dež milosti.

Hčere in sinovi moji, Janez Pavel II., ki je pri Gospodu, nas še naprej spodbuja: »**Vstanite, pojdimo!**« Da bi se dan za dnem odločali, da se znova podamo na pot našega krščanskega življenja. *Duc in altum!* (Lk 5, 4), spominja vsakogar od nas. Vsi kristjani moramo kakor zvesti otroci Cerkve odriniti na globoko v veliki ocean sveta, da bi izpolnili — brez povprečnosti, v popolni in odločni predanosti — soodrešilno nalogo, ki nam jo je Jezus zaupal.

Ko bo konklave kardinalov, zbranih pod navdihom Svetega Duha, izbral

novega Petrovega naslednika, bomo slišali sporočilo: *habemus Papam!* Že sedaj mu pripravimo pot. Molímo k dragemu Janezu Pavlu II., naj posreduje pri Gopodu, našem Bogu, da bi novi papež našel odprto brazdo, pripravljeno z molitvijo in mrtvičenjem vseh kristjanov. Že sedaj ga ljubimo z vso dušo, kdor koli že bo; in, kakor nam je v podobnih trenutkih pravil *naš oče*, za papeža in za njegove namene izročimo vse, ... tudi dihanje!

V teh dneh, ko je apostolski sedež izprazen, nam morda lahko pomaga ta vzklik, ki ga *naš oče* svetuje v knjigi *Surco*: »Za mnoge zgodovinske trenutke /.../ se mi zdi zelo posrečeno to, kar si mi napisal o zvestobi: Ves dan nosim v srcu, v mislih in na ustnicah eno kratko molitev: 'Rim!'« (Surco, št. 344).

Z vso ljubeznijo, vas blagoslavlja vaš oče

+ **Javier**

Rim, 3. april 2005

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sl-si/article/
zahvaljujmo-se-bogu-za-janeza-pavla-ii-
dobrega-in-zvestega-sluzabnika/](https://dev.opusdei.org/sl-si/article/zahvaljujmo-se-bogu-za-janeza-pavla-ii-dobrega-in-zvestega-sluzabnika/) (10.
Avg. 2025)